

Negyedik üzenet

A királyság mint a lázadás leigázása és mint az Úr Jézus elváltozása

Igeolvasmány: Márk 4,35-41; 9,1-13; Mt 13,43a

I. Isten királysága az erő lázadás leigázásához – Márk 4,35-41:

- A. Van két nagy alapelv a világegyetemben – Isten hatalma és a Sátán lázadása; az Isten és a Sátán közötti egyedülálló ellentét hatalomról és lázadásról szól – Csel 26,18; Kol 1,13:
1. A lázadás Isten hatalmának tagadását és Isten uralmának elutasítását jelenti:
 - a. A Sátán eredetileg egy arkangyal volt, akit Isten teremtett, de a büszkesége következtében felemelte magát, megsértette Isten szuverenitását, fellázadt Isten ellen, Isten ellenfelévé lett, és megalapította a saját királyságát – Ésa 14,12-14; Ezék 28,2-19; Mt 12,26.
 - b. Amikor az ember vétkezett, akkor ő fellázadt Isten ellen, megtagadta Isten hatalmát és elutasította Isten uralmát; Bábelnél az emberek együttesen fellázadtak Isten ellen, hogy Isten hatalmát eltöröljék a földről – 1Móz 3,1-6; 11,1-9.
 2. Habár a Sátán fellázadt Isten hatalma ellen, és habár az ember megsérti az Ő hatalmát azáltal, hogy fellázad Őellene, Isten nem fogja hagyni ennek a lázadásnak a folytatódását; meg fogja alapítani a királyságát a földön – Jel 11,15.
- B. Az Úr Jézus eljött, hogy megalapítsa Isten királyságát a földön Isten örökkévaló céljának a beteljesítéséért – Márk 1,14-15:
1. Isten királysága egy isteni tartomány, ahol Isten gyakorolni tudja az Ő hatalmát a terve kidolgozásához – Mt 6,10. 33; Lk 12,32; Kol 1,13.
 2. A testet öltött Istenként az Úr Jézus eljött, hogy megalapítsa Isten királyságát – hogy létesítsen egy tartományt, amelyben Isten a hatalmának gyakorlása révén véghez tudja vinni a célját – Jn 1,1. 14; 3,3. 5; 18,36:
 - a. Isten királyságának megalapításához az Úr Jézus győztes emberként állt ki – legyőzte a Sátánt, és ellenállt minden viszontagságnak, szembenállásnak és támadásnak – Márk 1,13; Mt 4,1-11.
 - b. Az Úr Jézus hirdette a királyság evangéliumát, hogy lázadó bűnösök megtérhessenek, valamint megmentést nyerhessenek, alkalmasak lehessenek és felszereltek lehessenek, hogy belépjenek Isten királyságába – Márk 1,14-15; Mt 4,17.
 - c. Az Úr megkötözte a Sátánt, az erős embert, és bement a házába az ő kincseinek elrablásához, hogy bűnösök újjászületés révén Isten házába juthassanak Isten királyságáért – Márk 3,27; Ef 2,19.
 - d. Amint az Úr Isten Szellemé által démonokat [Károli: ördögöket] űzött ki, Ő a Sátán királyságát rombolta, és behozta Isten királyságát – Mt 12,28.
- C. A Márk 4,35-41 igeszakaszban lévő beszámoló egy képet nyújt a lázadásról és Isten királyságáról mint az erőről a lázadás leigázásához:
1. A Sátánnak van egy királysága, a sötétség hatalma, amely Isten királysága ellen van – Mt 12,26; Csel 26,18:
 - a. A démonok a Sátán királyságához tartoznak, és embereket szállnak meg az ő királyságáért – Márk 1,23-27; 5,2-20; 7,25-30; 9,17-27; 16,9.
 - b. A Sátán a világnak és a levegő hatalmasságának fejedelme; saját angyalai vannak, akik az ő alárendeltjei mint fejedelemségek, hatalmasságok és e világ sötétségének világbírói – Jn 12,31; Ef 2,2; 6,12.
 2. Az Isten királyságára vonatkozó, a Márk 4,26-29 szakaszban lévő ige és az Isten királysága bemutatásáról szóló, az 5,1-20 szakaszban lévő feljegyzés között ott van a viharos tenger incidense a 4,35-41 szakaszban:
 - a. A bukott angyalok a levegőben és a démonok a vízben összejátszottak, hogy akadályozzák az Úr Jézusnak a tenger másik oldalára történő átmenetét, mert tudták, hogy Ő ott démonokat űzne ki – 5,1-20.

- b. Az Úr megdorgálta a szelet, és megparancsolta a tengernek, hogy nemuljon el, a lázadó angyalok és démonok miatt, akik ott voltak a háttérben.
- c. Miután megdorgálta a szelet, és szólt a tengerhez, elállt a szél, és nagy csendesség lett, mert a gonosz angyaloknak és a démonoknak lázadását a királyság ereje leigázta – 4,39.

II. Isten királysága az Úr Jézusnak az elváltozása – 9,1-13:

- A. Amit a Márk 9,1-13 igeszakasz leír, az egy kép az erővel [Károli: hatalommal] eljövő királyságról; ennek a képnek a középpontja a megdicsőült Jézus, és Ővele ott van Mózes és Illés, akik az ótestamentumi szenteket képviselik, valamint Péter, Jakab és János, akik az újtestamentumi szenteket képviselik – 2-4. vers.
- B. Az Úr Jézus elváltozása azt jelentette, hogy az Ő emberségét átítatta és átjárta az Ő istensége; ez az elváltozás, ami az Ő megdicsőülése volt, megegyezik az Ő királyságában való eljövételével – 2. vers:
 - 1. Az Úr szava az 1. versben Isten királyságának erővel való eljövételéről az Ő elváltozása által beteljesedett a hegyen – 2-3. vers.
 - 2. Az Úr Jézus elváltozása, ragyogása, volt az Ő eljövetele a királyságában; ahol az Ő elváltozása van, ott van a királyság eljövetele – Mt 16,28 – 17,13; Lk 9,27-36.
 - 3. Az Úr Jézus elváltozása volt annak a realizációja, ami Ő.
 - 4. A királyság nem más, mint az Úr Jézus valóságának a ragyogása; amikor az Úr ragyogása alatt vagyunk, az azt jelenti, hogy a királyságban vagyunk – Jel 22,4-5.
- C. Krisztus elvettett a szívünkbe mint egy mag; ez a mag növekedni és fejlődni fog, amíg ki nem virágzik, és dicsőségben meg nem nyilvánul – Márk 4,26-29; Kol 3,3-4:
 - 1. A Márk 9-ben látjuk Krisztusnak mint a Márk 4-ben elvetett magnak az elváltozását.
 - 2. Annak a Személynek, akit Isten királyságának magjaként befogadtunk, növekednie kell bennünk, amíg ki nem virágzik a bensőnkben; ez a kivirágzás lesz az Úr elváltozása bennünk egy gyakorlati, tapasztalati módon – Kol 1,27.
 - 3. Amikor Krisztus elváltozik a bensőnkben, akkor ez az elváltozás Isten királyságává válik, ami minden felett uralkodik az életünkben – 13. vers.
 - 4. A gyülekezet mint Isten királysága nem létezhet a természeti életben, hanem csak az elváltozásnak ebben a tartományában létezhet – Róm 14,17.
 - 5. Ha hajlandók vagyunk elveszíteni a lelki életünket az Úrért, meg fogunk tapasztalni egy uralkodó elváltozást a gyülekezeti életben; ez az elváltozás egy valódi ébredés lesz – Márk 8,35-38; Mt 16,25-27.

III. „Akkor az igazak fényleni fognak, mint a nap, az ő Atyjuknak királyságában” – 13,43a [angol ford. alapján]:

- A. A királyság megnyilvánulása idején az emberségünk a bensőnkben lévő dicsőséges istenség által meg fog dicsőülni – Kol 1,27.
- B. Bizonyos értelemben az Úr a mennyből fog visszajönni, de egy másik értelemben Ő belőlünk fog kijönni; amikor teljesen kiéli Önmagát belőlünk, akkor az lesz az Ő eljövételének az ideje – Mt 16,27; 2Thessz 1,10; Kol 1,27; 3,4.
- C. A királyság teljes megnyilvánulása idején, teljesen be fogunk lépni a dicsőségbe – Róm 8,18. 21; Héb 2,10; Fil 3,21.
- D. Az ezeréves királyságban a győztes hívők Krisztussal lesznek a királyság fényes dicsőségében, míg a legyőzött keresztyének fegyelmezést fognak elszenvedni a külső sötétségben – Mt 13,43a; 8,12.